

Sygn. akt I C 802/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

11 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I. Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Rafał Cieszyński

Protokolant Ewelina Kiałka

po rozpoznaniu na rozprawie 04 czerwca 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa J. S. (1)

przeciwko A. M.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7.217 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 7.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

III. obciąża Skarb Państwa opłatą od pozwu od uiszczenia której powód został zwolniony.

Sygn. akt I C 802/11

UZASADNIENIE

Pozwem z 06 kwietnia 2011 roku powód J. S. (1) wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i orzeczenie w nim, by pozwany A. M. zapłacił kwotę 303.199 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 02 października 2009 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

Na uzasadnienie swego żądania powód podał, że na mocy umowy zlecenia z 20 lutego 2007 r. zawartej ze spadkodawcą pozwanego – T. M. podjął się i wykonał obsługę prawną w zakresie prowadzenia spraw dotyczących uregulowania stanu prawnego nieruchomości położonej we W. przy ulicy (...) oraz mających na celu sprzedaż nieruchomości. Powód podkreślił, że wykonał swoje obowiązki wynikające z umowy i aktem notarialnym z 09 marca 2007 roku zawarta została umowa przedwstępna sprzedaży nieruchomości, następnie zaś wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu nakazującego złożenie oświadczenia woli w przedmiocie sprzedaży, doszło do sfinalizowania umowy przedwstępnej. Pomimo wykonania zlecenia oraz wezwania zleceniodawcy – T. M. do zapłaty do chwili wniesienia pozwu zapłata nie nastąpiła. W 2011 roku zmarł T. M.. Jedynym spadkobiercą T. M. jest A. M., który na podstawie notarialnego poświadczenia dziedziczenia przyjął spadek z dobrodziejstwem inwentarza. Powód odsetki liczy od 02 października 2009 roku, to jest od dnia prawdopodobnego otrzymania przez T. M. wezwania do zapłaty z 15 września 2009 roku.

29 kwietnia 2011 roku Sąd Okręgowy we Wrocławiu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Od powyższego nakazu pozwany A. M. złożył sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W sprzeciwie oraz dalszych pisma przygotowawczych pozwany zarzucił, że wbrew twierdzeniom powoda, nie wykonał on umowy z 20 lutego 2007

roku, gdyż została ona rozwiązana. Pozwany wyjaśnił, iż w lutym 2007 roku doszło do zawarcia ustnej umowy T. M. z powodem, przedmiotem której było zlecenie pomocy przy rozwiązaniu przedwstępnej umowy ze Spółdzielnią Mieszkaniową (...) we W., z wynagrodzeniem powoda w wysokości 10.000 zł. W sierpniu 2007 roku powód okazał zleceniodawcy sfałszowany dokument z Urzędu Skarbowego, na podstawie którego zażądał sporządzenia umowy zlecenia na piśmie, uzasadniając to wszczętą przeciwko niemu kontrolą z Urzędu Skarbowego. T. M., był osobą starszą, niedołązną i niedowidzącą, zaś umowa przedstawiona przez powoda była sporządzona drobnym drukiem, powód przybliżył mu część tej treści i nakłaniał do szybkiego podpisania, co ten uczynił. Dopiero później po zapoznaniu się z treścią tej umowy stwierdził, że była ona antydatowana oraz zawierała zapisy, o których treści powód nie poinformował T. M.. Na spotkaniu w kancelarii powoda powód podarł swój egzemplarz umowy, zaś T. M. na swoim egzemplarzu umowy przekreślił swój podpis oraz uczynił adnotację „unieważniam umowę”; powód zobowiązał się że sporządzi nową umowę, lecz tego nie uczynił. Na potwierdzenie powyższego pozwany powołał zeznania T. M. złożone w charakterze świadka w sprawie karnej prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej (sygn. akt II K 836/06). Pozwany zarzucił również, że powód nie wypełnił wszystkich spoczywających na nim obowiązków wynikających z umowy, nie zastępował bowiem T. M. przed wszystkimi instancjami postępowania sądowego i administracyjnego; występując jedynie przed Sądem I Instancji w sprawie I C 832/07, zaś w postępowaniu apelacyjnym poprzednik prawny pozwanego samodzielnie złożył apelację oraz jej uzupełnienie, a na rozprawie apelacyjnej wziął udział bez pełnomocnika. Wbrew twierdzeniom powoda wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 26 marca 2008 roku, na który powoływał się powód, nie doprowadził do sfinalizowania przedwstępnej umowy sprzedaży nieruchomości, albowiem w wyroku tym, Sąd orzekł jedynie w przedmiocie nakazania złożenia oświadczenia woli w trybie art. 64 k.c. częściowo uwzględniając powództwo, a zatem nie doszło do przeniesienia własności nieruchomości na nabywców, albowiem dla tych skutków konieczne jest wniesienie powództwa z art. 390 § 2 k.c. Zatem nawet gdyby przyjąć że umowa z 20 lutego 2007 roku nie została rozwiązana, to i tak nie zostałyby spełnione warunki wynikające z jej § 1 ust. 2, § 4 ust. To jest nie doszło do sprzedaży przedmiotowej nieruchomości, zaś powód nie wykonał wszystkich działań wskazanych w umowie, a ponadto pozwany nie otrzymał środków ze sprzedaży. Tym samym roszczenie w stosunku do pozwanego nie jest wymagalne. Z ostrożności procesowej pozwany podniósł zarzut przedawnienia i wskazał, że nawet gdyby przyjąć że umowa nie została skutecznie rozwiązana, to roszczenie stałoby się wymagalne począwszy od 29 stycznia 2009 roku, pozew zaś w niniejszej sprawie wniesiony został 06 kwietnia 2011 roku, zgodnie więc z art. 751 pkt 1 k.c., po dwuletnim terminie przedawnienia. Nadto pozwany podkreślił, że nieprawdziwe są twierdzenia powoda jakoby 28 sierpnia 2007 roku T. M. wpłacił mu zaliczkę w kwocie 26.500 zł, od której to daty liczy odsetki od żądanej pozew kwoty, albowiem mocą wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej w sprawie karnej prowadzonej przeciwko powodowi, ustalono, że przekazanie tej kwoty powodowi stanowiło wyłudzenie to jest przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., nie zaś jak w dalszym czasie twierdzi powód zaliczkę na poczet przyszłego wynagrodzenia. Pozwany podniósł też, że przedmiotowe pełnomocnictwo udzielone powodowi wystawione zostało na rzecz „Spółki adwokatów i Radców Prawnych (...) Spółka Partnerska”, zaś umowa zlecenia mająca być podstawą do udzielenia pełnomocnictwa została zawarta z innym podmiotem, a to J. S. (1) z Kancelarii Radców Prawnych z siedzibą we W.. A zatem z brzmienia tego pełnomocnictwa wyraźnie wynika, iż jest to pełnomocnictwo procesowe, a zatem nie upoważniało do sprzedaży nieruchomości, ani też do żadnych czynności o charakterze materialnoprawnym z nią związanych.

W piśmie przygotowawczym z 29 sierpnia 2011 roku oraz dalszych pismach powód odnosząc się do zarzutów pozwanego podniósł, że o rozwiązaniu umowy nie może świadczyć pismo zawierające treść umowy z zamazaniem podpisu oraz adnotacją unieważniam odpis. Zaprzeczył twierdzeniom pozwanego jakoby posiadał kilka egzemplarzy umowy, wskazując że została ona sporządzona wyłącznie w dwóch egzemplarzach. Powód podkreślił, że do rozwiązania umowy nie doszło. Odnosząc się natomiast do okoliczności w postaci prowadzonego przeciwko niemu postępowania karnego, w ocenie powoda wszystkie te działania T. M. prowadzące do przedstawienia powodowi aktu oskarżenia, miały wyłączny cel uchylecia się od skutków wynikających z umowy będącej przedmiotem niniejszego postępowania. Dla wykazania prawidłowości wywiązania się z umowy zlecenia powód podał okoliczności w postaci: zawarcia tej umowy, zawarcia umowy przedwstępnej sprzedaży, w której uzgodniono termin zawarcia umowy definitywnej na siedem dni od uprawomocnienia się miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, rezygnacja T. M. ze sfinalizowania umowy przyrzeczonej oraz polecenie powodowi rozwiązania zawartej umowy

przedwstępnej, wobec czego powód przygotował treść oświadczenia o odstąpieniu umowy, wezwanie nabywców do zawarcia umowy przyrzeczonej, niestawiennictwo T. M. u notariusza, wszczęcie przeciwko T. M. postępowania o nakazanie złożenia oświadczenia woli, którego w postępowaniu pierwszoinstancyjnym reprezentował przed Sądem powód, następnie zaś cofnął powodowi pełnomocnictwo procesowe. Okoliczności powyższe w ocenie powoda w sposób wystarczający wykazują, że powód wypełnił obowiązki wynikające z umowy i w wyniku tego doszło do zawarcia umowy przedwstępnej sprzedaży nieruchomości. Umowa definitywna nie doszła zaś do skutku ze względu na wolę T. M.. Odnosząc się do zarzutu przedawnienia podniesionego przez pozwanego powód podał, że rozpoczęcie biegu przedawnienia, związane jest z datą w której roszczenie stało się wymagalne, co zgodnie z § 4 umowy ma miejsce w dacie otrzymania środków z sprzedaży nieruchomości. Wobec informacji, podjętej przez powoda, że pozwany nadal nie otrzymał wynagrodzenia z tytułu sprzedaży, albowiem T. M. konsekwentnie usiłował się uchylić od zawarcia umowy przyrzeczonej sprzedaży powód wezwał pismem z 15 września 2009 roku T. M. do zapłaty wynagrodzenia i data ta stanowi początek biegu przedawnienia, a zatem pozew złożony w niniejszej sprawie został wniesiony w terminie określonym w art. 751 pkt 1 k.c. Odnosząc się do twierdzeń pozwanego, w zakresie rzekomego podarcia umowy, która miała mieć miejsce w kancelarii powoda, powód wskazał, na rozbieżności w tym zakresie, powołując się na zeznania T. M. złożone w karnym postępowaniu sądowym, który podawał, że do rzekomego podarcia umowy doszło w domu T. M..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

20 lutego 2007 roku T. M. i J. S. (1) zawarli umowę zlecenia na obsługę prawną, przedmiotem której było prowadzenie sprawy uregulowania stanu prawnego nieruchomości położonej we W. przy ulicy (...), jak i również podjęcie czynności organizacyjnych i prawnych w imieniu T. M. mających na celu sprzedaż nieruchomości, w tym negocjacje z kontrahentami oraz prowadzenie ewentualnych sporów w tym zakresie przed Sądami oraz organami administracji. Wraz z umową zlecenia T. M. udzielił J. S. (1) pełnomocnictwa ogólnego.

(dowód: umowa zlecenia obsługi prawnej numer (...) k. 3,

pełnomocnictwo k. 4,

zeznania świadka L. S. elektroniczny protokół rozprawy z 06 marca 2012 roku 00:03:06-00:17:47,

zeznania świadka M. C. elektroniczny protokół rozprawy z 06 marca 2012 roku 00:18:17-00:25:08,

zeznania świadka W. M. elektroniczny protokół rozprawy z 06 marca 2012 roku 00:26:06-00:45:06)

Na podstawie umowy zlecenia J. S. (1), zgodnie z wolą T. M. podjął działania dotyczące rozwiązania umowy przedwstępnej sprzedaży nieruchomości z 28 sierpnia 2006 roku zawartej przez T. M. ze Spółdzielnią Mieszkaniową (...) we W., aktem notarialnym rep. A (...) przed notariuszem B. R., następnie zaś przed tym samym notariuszem doszło do zawarcia nowej umowy przedwstępnej sprzedaży nieruchomości zawartej ze S. P. (1) i K. J. 09 marca 2007 roku. Po zawarciu tej umowy T. M. zmienił zdanie mając lepsze propozycje finansowe i polecił powodowi aby podjął starania rozwiązania zawartej umowy z 09 marca 2007 roku, co powód czynił m.in. sporządzając jednostronne odstąpienie od umowy przedwstępnej sprzedaży. Pomimo porady prawnej odnośnie powodzenia działań T. M. zmierzających do rozwiązania umowy przedwstępnej, powód nie stawiał się w Kancelarii Notarialnej na termin wyznaczony do zawarcia umowy przyrzeczonej.

(dowód: akta sprawy Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział I Cywilny sygn. akt I C 832/07, a w szczególności akt notarialny z 09 marca 2007 roku (k. 9-15 akt), akt notarialny z 04 września 2007 roku (k. 22-23 akt), zawiadomienia o odstąpieniu umowy (k. 24-25 akt), akt notarialny z 17 kwietnia 2007 roku (k. 27-28 akt), akt notarialny z 30 lipca 2007 roku (k. 39-41 akt))

K. J. i S. P. (1) pozwem z 05 października 2007 roku wnieśli do Sądu Okręgowego we Wrocławiu o nakazanie T. M. złożenia oświadczenia woli w zakresie umowy sprzedaży nieruchomości, na podstawie umowy przedwstępnej z 09 marca 2007 roku. W sprawie tej T. M. reprezentowany był przez J. S. (1), który do akt sprawy przedłożył

pełnomocnictwo udzielone mu wraz z umowa zlecenia 20 lutego 2007 roku. 26 marca 2008 roku Sąd Okręgowy orzekł o zobowiązaniu T. M. do złożenia oświadczenia woli w zakresie sprzedaży przedmiotowej nieruchomości. 22 kwietnia 2008 roku T. M. wniósł o doręczenie wnioskowanego przez jego pełnomocnika J. S. (1) uzasadnienia wyroku, bezpośrednio na jego adres. T. M. wypowiedział pełnomocnictwo r.pr. J. S. (1) w sprawie I C 832/07, zaś apelację od wyroku z 26 marca 2008 roku złożył samodzielnie. Wypowiedzenie pełnomocnictwa otrzymał J. S. (1) 18 maja 2008 roku i od tej pory nie prowadził już żadnych spraw związanych z umową zlecenia z 20 lutego 2007 roku.

(dowód: akta sprawy Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział I Cywilny sygn. akt I C 832/07, a w szczególności wyrok z 26 marca 2008 roku oraz wyrok Sądu Apelacyjnego z 28 stycznia 2009 roku, pełnomocnictwo (k. 50 akt), pismo procesowe T. M. (k. 178 akt), pismo procesowe T. M. wraz z wypowiedzeniem pełnomocnictwa (k. 206-207 akt), apelacja T. M. oraz jej uzupełnienie (k. 203-206 oraz k. 208-213 akt).

W 2011 roku zmarł T. M., jego jedynym spadkobiercą został A. M., który na podstawie notarialnego poświadczenia dziedziczenia przyjął spadek z dobrodziejstwem inwentarza.

(dowód: okoliczności bezsporne)

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu z 25 maja 2011 roku J. S. (1) został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.c. w zw. z art. 11 § 2 k.k. polegającego na posłużeniu się podrobioną przez siebie decyzją Urzędu Skarbowego W. datowaną na 16 sierpnia 2007 roku wyłudził od T. M. kwotę 26.500 zł pod pretekstem konieczności zapłacenia kary za nie odprowadzenie podatku od opłat przekazanych mu przez pokrzywdzonego w związku z prowadzoną na jego rzecz obsługą prawną, oraz przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.c. w zw. z art. 11 § 2 k.k. polegającego na podrobieniu przez siebie pismem rzekomo wystawionym przez Instytut (...) Uniwersytetu (...) z porobionym podpisem profesora E. G. datowanym na 07 grudnia 2007 roku zawierającym cenę wydania opinii prawnej dotyczącej uzasadnienia odstąpienia od umowy przedwstępnej sprzedaży nieruchomości, usiłując w ten sposób wyłudzić od T. M. kwotę 10.000 zł wraz z podatkiem VAT jako zapłatę za wydanie opinii, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonego. Za powyższe przestępstwa Skazanemu wymierzono łączną karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy, zawieszając jej wykonanie na okres 3 lat próby.

(dowód: wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu z 25 maja 2011 roku sygn. akt II K 836/09 k. 64-65).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezspornym pomiędzy stronami był wyłącznie fakt zawarcia umowy zlecenia pomiędzy T. M., a J. S. (1). Natomiast spór dotyczył wszystkich okoliczności związanych z zawarciem umowy: datą zawarcia, zakresem zlecenia, wywiązania się z zlecenia oraz co do obowiązywania umowy. Powód żądał zapłaty wynagrodzenia z tytułu mowy zlecenia obsługi prawnej, z której w jego ocenie wywiązał się albowiem, doszło do zawarcia przedwstępnej umowy sprzedaży, a następnie wyrokiem Sądu Okręgowego zobowiązano T. M. do złożenia oświadczenia woli w zakresie zawarcia umowy finalnej sprzedaży nieruchomości położonej we W. przy ulicy (...). Pozwany zaś podnosił, że umowa została zawarta na skutek podstępu powoda podjętego wobec T. M. polegającego na wprowadzeniu go w błąd co do jej treści, albowiem T. M., z racji wieku miał słaby wzrok i nie był w stanie przeczytać jakiej treści umowę podpisuje, opierając się wyłącznie na zrelacjonowaniu jej treści przez J. S. (1). Dopiero po podpisaniu umowy, w domu zapoznał się z jej treścią i niezwłocznie odstąpił od zawartej umowy, w ten sposób, że przekreślił swój podpis na umowie oraz dopisał „unieważniam podpis”. Wedle pozwanego miało to miejsce w Kancelarii (...), który wobec takiego oświadczenia podarł przy T. M. swój egzemplarz umowy. W ocenie pozwanego zatem umowa ta została skutecznie rozwiązana. Tym samym żądanie powoda zapłaty jest bezpodstawne. Z ostrożności procesowej pozwany podniósł również zarzut przedawnienia, wskazując, że roszczenie o zapłatę powstało z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia

zastępującego oświadczenie woli w zakresie zawarcia umowy finalnej sprzedaży nieruchomości, a zatem 29 stycznia 2009 roku, a zatem pozew w niniejszej sprawie złożony został po dwu letnim okresie przedawnienia.

U podstaw niniejszego rozstrzygnięcia legło ustalenie w stanie faktycznym, daty wypowiedzenia umowy na kwiecień 2008 roku.

Ustalając stan faktyczny, Sąd oparł się na całokształcie dowodów przeprowadzonych w sprawie. Sąd odmówił wiarygodności twierdzeniom pozwanego odnośnie okolicznościom towarzyszącym zawarciu umowy zlecenia obsługi prawnej. Jego twierdzenia w tym zakresie poparte dowodami w postaci zeznań świadka E. M. oraz wyjaśnień pozwanego A. M. jak i zeznań T. M. złożonych w toku postępowania karnego sygn. akt II K 836/09, nie zasługiwały na uwzględnienie w zakresie ustalenia stanu faktycznego, a to z powodu istotnej bezspornej okoliczności reprezentowania w toku postępowania sądowego przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w sprawie sygn. akt I C 832/07 T. M. przez J. S. (1). Brak jest bowiem logicznego uzasadnienia dla stanowiska pozwanego, który twierdził, że umowa zlecenia została wypowiedziana w sierpniu 2007 roku skoro w październiku 2007 roku J. S. (1) dalej reprezentował T. M. jako pełnomocnik w sprawie prowadzonej przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu o nakazanie złożenia oświadczenia woli; co więcej przedkładając do akt sprawy pełnomocnictwo ogólne udzielone mu w chwili zawarcia umowy zlecenia tj. w dniu 20 lutego 2007 roku, stanowiącego integralną część umowy zlecenia obsługi prawnej. Konsekwencją bowiem wypowiedzenia umowy zlecenia, jest brak stosunku zobowiązaniowego łączącego strony umowy, skoro więc T. M. był reprezentowany w toku procesu sądowego w sprawie o nakazanie złożenia oświadczenia woli, wszczętej przeciwko niemu 05 października 2007 roku i do akt zostało przedłożone pełnomocnictwo udzielone powodowi w chwili zawarcia umowy zlecenia, przyjąć należało, że do rozwiązania umowy zlecenia nie doszło w dacie, na którą powołuje się pozwany. W tym też zakresie Sąd odmówił wiarygodności dowodom, na okoliczność twierdzeń pozwanego przychylając się tym samym do twierdzeń powoda oraz powołanych na ich potwierdzenie dowodów w postaci zeznań świadków L. S. oraz M. C. oceniając je jako wiarygodne. Ich zeznania oraz twierdzenia powoda w zakresie obowiązywania umowy zlecenia oraz braku skutecznego wypowiedzenia umowy w sierpniu 2007 roku skorelowane z bezspornym materiałem dowodowym w postaci akt tutejszego Sądu sygn. akt I C 832/07 na okoliczność reprezentowania T. M. w tym procesie przez powoda, stanowią logiczną konsekwencją interpretacji zdarzeń.

Powyższe ustalenia, nie prowadzą jednak do uwzględnienia żądania pozwu. Sąd uwzględnił bowiem zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanego, choć oparł się na innym niż przedstawionym przez pozwanego ustalonym w niniejszej sprawie stanie faktycznym.

Istota umowy zlecenia wyraża się w tym, że przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Należy ona do kategorii umów z zakresu szeroko rozumianego pośrednictwa. Zasadniczymi elementami wyodrębnionymi w definicji tej umowy są: dokonanie czynności prawnej (określonej) oraz działanie dla dającego zlecenie. Stanowi ona konstrukcję umożliwiającą dokonywanie czynności prawnych przy wykorzystaniu zastępstwa. Zastępstwo to polega na dokonywaniu czynności prawnej dla innej osoby (dającego zlecenie), a tym samym może się wyrażać zarówno w działaniu w jego imieniu i z bezpośrednim skutkiem prawnym dla niego, jak i w działaniu w imieniu własnym, ale na rachunek (dla) dającego zlecenie. Umowa zlecenia opiera się na zaufaniu dającego zlecenie do przyjmującego zlecenie (A. Szpunar (w:) System prawa cywilnego, t. III, cz. 2, s. 396). Zlecenie dokonania określonej czynności prawnej dla zleceniodawcy uzasadnione jest istnieniem takiego zaufania między stronami, skoro czynności dokonywane na podstawie umowy zlecenia wywołują albo prawa i obowiązki bezpośrednio po stronie dającego zlecenie, albo powodują, że prawa te i obowiązki przyjmujący zlecenie nabywa na jego rachunek. Wiąże się z tym obowiązek przyjmującego zlecenie osobistego wykonania umowy (art. 738 k.c.). Zgonie natomiast z art. 746 § 1 k.c. dający zlecenie może je wypowiedzieć w każdym czasie. Powinien jednak zwrócić przyjmującemu zlecenie wydatki, które ten poczynił w celu należytego wykonania zlecenia; w razie odpłatnego zlecenia obowiązany jest uiścić przyjmującemu zlecenie część wynagrodzenia odpowiadającą jego dotychczasowym czynnościom, a jeżeli wypowiedzenie nastąpiło bez ważnego powodu, powinien także naprawić szkodę. Przyznanie każdej ze stron prawa wypowiedzenia umowy zlecenia wynika ze znaczenia wzajemnego zaufania między nimi. Z uwagi na to każda ze stron ma prawo wypowiedzieć umowę w każdym czasie. Oznacza to możliwość wypowiedzenia w każdym momencie trwania umowy oraz bez względu na okoliczności, bez potrzeby zaistnienia ku temu ważnej

przyczyny. Nie wymaga ono podania powodu wypowiedzenia. Istnienie ważnego powodu wypowiedzenia umowy ma jednak znaczenie w zakresie jego skutków. Brak ważnego powodu wypowiedzenia zlecenia odpłatnego powoduje odpowiedzialność odszkodowawczą strony wypowiadającej umowę (art. 746 § 1 in fine i § 2 in fine k.c.). Oświadczenie woli o wypowiedzeniu umowy nie wymaga żadnej szczególnej formy. Może zostać złożone w każdy sposób, który ujawnia wolę rozwiązania umowy w sposób dostateczny (art. 60 k.c.). Jeżeli umowa zlecenia została zawarta na piśmie albo w innej formie szczególnej, wypowiedzenie powinno zostać stwierdzone pismem (art. 77 § 2 i 3 k.c.). Adresatem tego oświadczenia jest druga strona umowy. Zostaje ono złożone, gdy dotarło do drugiej strony albo zostało wprowadzone do środka komunikacji elektronicznej w taki sposób, że druga strona mogła się zapoznać z jego treścią (art. 61 k.c.). W niniejszej sprawie strony zawarły umowę zlecenia obsługi prawnej i była ona przez strony realizowana przez cały okres trwania postępowania sądowego przed sądem pierwszej instancji w sprawie sygn. akt I C 832/07. Jak wskazano wyżej, istotnym elementem umowy zlecenia jest wzajemne zaufanie stron. Badając przedmiotową sprawę, Sąd ustalił, że w czasie trwania umowy zlecenia doszło do utraty przez T. M. zaufania do J. S. (1), o czym świadczy prowadzone przeciwko powodowi postępowanie karne sygn. akt II K 836/09 o fałszerstwo i wyłudzenie na szkodę T. M., zakończone prawomocnym wyrokiem skazującym. W tym miejscu wskazać należy, że prawomocny wyrok skazujący wydany w postępowaniu karnym ma moc wiążącą w postępowaniu cywilnym, a zatem Sąd był związany ustaleniami co do popełnienia przestępstwa. Związanie to dotyczy ustalonych w sentencji wyroku, znamion przestępstwa, a także okoliczności jego popełnienia co do czasu i miejsca. Ustalenie więc okoliczności popełnienia przestępstwa wyłudzenia na szkodę T. M. zostało ustalone w oparciu o akta sprawy Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu sygn. akt II K 836/09, a w szczególności prawomocnego wyroku tegoż Sądu z 25 maja 2011 roku. Można więc przyjąć, że z chwilą powzięcia przez T. M. informacji, o popełnieniu na jego szkodę przestępstwa wyłudzenia od niego kwoty 26.500 zł T. M. utracił zaufanie do J. S. (1). Powyższa konstatacja daje asumpt do ustalenia, że T. M. miał istotny powód do wypowiedzenia J. S. (1) umowy zlecenia i dokonał wypowiedzenia umowy zarówno informując go słownie o wypowiedzeniu jak i sporządzając wypowiedzenie na piśmie i wręczając to pismo powodowi. Fakt wypowiedzenia umowy zlecenia i pełnomocnictwa, został zresztą przyznany przez powoda a nadto potwierdzony dowodem z akt sprawy sygn. akt I C 832/07 powołanymi szczegółowo w stanie faktycznym. Na marginesie wskazać należy, że pełnomocnictwo udzielone powodowi w związku z umową zlecenia obsługi prawnej jest z nią immanentne, a zatem wypowiedzenie pełnomocnictwa jest jednoznaczne w z wypowiedzeniem umowy zlecenia. Ponieważ przepisy art. 746 k.c. nie wskazują terminów wypowiedzenia, wypowiedzenie zlecenia następuje ze skutkiem natychmiastowym. Zobowiązanie wygasa z chwilą złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu zgodnie z art. 61 k.c. Z uwagi na powyższe Sąd ustalił, że do wypowiedzenia umowy zlecenia przez T. M. doszło w kwietniu, najpóźniej w maju 2008 roku (data otrzymania wypowiedzenia pełnomocnictwa na piśmie).

Art. 751 pkt 1 k.c. stanowi, że z upływem lat dwóch przedawniają się roszczenia o wynagrodzenie za spełnione czynności i o zwrot poniesionych wydatków przysługujące osobom, które stale lub w zakresie działalności przedsiębiorstwa trudnią się czynnościami danego rodzaju; to samo dotyczy roszczeń z tytułu zaliczek udzielonych tym osobom. Wobec ustalenia końcowej daty obowiązywania umowy, dwuletni okres przedawnienia wskazany w art. 751 pkt 1 k.c. rozpoczął swój bieg w kwietniu 2008 roku i upłynął bezskutecznie w kwietniu 2010 roku. A zatem pozew w niniejszej sprawie z 06 kwietnia 2011 roku złożony został po upływie terminu przedawnienia. Z tych też względów zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanego został uwzględniony.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w punkcie I. sentencji wyroku.

Na marginesie należy dodać, że zarzuty pozwanego kierowane do w jego ocenie nieprawidłowego sporządzenia pełnomocnictwa, z uwagi na wskazanie w nagłówku pełnomocnictwa Kancelarii (...), są oczywiście nietrafne; z treści pełnomocnictwa bowiem wyraźnie wynika, że jest one udzielane radcy prawnemu J. S. (1) przez T. M..

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., nakładając na powoda obowiązek zwrotu pozwanemu poniesionych przez niego kosztów procesu. Nie ulega bowiem wątpliwości, że wobec oddalenia powództwa w odniesieniu do powoda to on jest stroną przegrywającą proces, a ponadto – pozwany już w sprzecznie do nakazu zapłaty zgłosił stosowne żądanie zwrotu kosztów procesu. Na zasądzoną w punkcie II. sentencji wyroku na rzecz pozwanego tytułem zwrotu poniesionych kosztów kwotę składają się: 7.200 zł tytułem kosztów zastępstwa

procesowego (wynagrodzenie wynikające z § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Dz. U z 2002 r., nr 163, poz. 1349), opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Sąd orzekł ponadto na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 j.t z późn. zm.) o niepokrytych przez powoda kosztach sądowych, na które złożyła się opłata sądowa od pozwu. Sąd na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 j.t z późn. zm.) w zw. z art. 102 k.p.c. odstąpił w punkcie III wyroku od obciążenia powoda brakującą opłatą sądową od pozwu.

zarządzenie:

1. odnotować;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;
3. kalendarz 14 dni;
4. po prawomocności zwrócić akta I C 832/07.

28 sierpnia 2013 r.